

при Дружби похороненъ въсѣра. захана	
загнаныиъ замѣнѣиъ надалѣ	83000
прибавленъ	14000
на дѣла въ замѣнѣиъ	1000
иссѣдѣиъ замѣнѣиъ	1800
загнаныиъ замѣнѣиъ въ замѣнѣиъ	14000
загнаныиъ замѣнѣиъ въ замѣнѣиъ	14000
загнаныиъ замѣнѣиъ въ замѣнѣиъ	10000
	10980
согласно замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ	
загнаныиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ	
срѣдѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ	
замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ	
замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ замѣнѣиъ	

В това време, и то през (1836 г.) владикването на тогавашния известен със своята строгост фанатик гръцкия митрополит Иларион в Търново се почва построяването на църквата „Св. Никола“ в махалата Варуш. Църквата е била строена от Уста Иван Давдата, а Никола Фичев и някои други още са били обикновени калфи. Макар и калфа, при строежа Никола Фичев така се проявил, че при работата често е трябвало „да дава акъл“ на майстора си и на останалите калфи. Уста Иван ненадейно заболял. Църковните енориаши, ценейки умението на калфа Колю,

когого те намирали по-опитен и по-достоеен, замолили последния да го замести. При тържественото освещаване на тази църква владиката Иларион останал толкова доволен от новата постройка, че пожелал да види самия майстор. Останалите калфи, вместо да посочат истинския майстор, посочили калфа Колю, когото те намирали по-достоеен. Тогава той бил награден парично от владиката, а от турската власт официално признат за майстор — Уста Колю. От този момент насетне почва същинската плодотворна и разнообразна строителна дейност на майстор Никола Фичев.